

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË, në kolegjin e përbërë nga gjyqtarët Valon Totaj – kryetar i kolegjit dhe Gani Avdiu e Burim Shala - anëtar të kolegjit, në çështjen juridike kontestimore të paditëses L.M. nga fshati ... komuna e Lipjanit, të cilën me autorizim e përfaqëson av.N.R nga Lipjani, kundër të paditurës Komuna e Lipjanit – Drejtoria për Arsim, të cilën me autorizim e përfaqëson F.M., për shkak të kompensimit të të ardhurave personale, duke vendosur sipas ankesës së të paditurës, të paraqitur kundër aktgjyqimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë – Dega në Lipjan C.nr.378/2014, të datës 04.02.2015, në seancën e kolegjit të mbajtur me datën 13.08.2018, mori këtë:

A K T G J Y K I M

REFUZOHET si e pabazuar ankesa e të paditurës Komuna e Lipjanit – Drejtoria për Arsim, ndërsa aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë – Dega në Lipjan C.nr.378/2014, të datës 04.02.2015, **VËRTETOHET**.

A r s y e t i m

Gjykata e shkallës së parë, me aktgjykimin e ankimuar C.nr.378/2014, të datës 04.02.2015, e ka aprovuar kërkesëpadinë e paditëses L.M. nga fshati ..., si të bazuar dhe e ka obliguar të paditurën Komuna e Lipjanit – Drejtoria për Arsim, që paditëses t’ia paguaj shumën prej 5.150,03 €, në emër të pagave të pa paguara, për punët dhe detyrat e punës si mësuese klase në SH.F.M.U. “Drita”, në fshatin Rubovc, paralelja e ndarë në fshatin Kojskë, për periudhën prej 12.03.2013, e deri me 30.06.2013, si dhe për periodën prej 01.10.2013 e deri me 31.08.2014, me kamatë vjetore prej 8% duke filluar nga dita e ngritjes së padisë të datës 25.07.2014 e deri tek pagesa definitive, si dhe shumën prej 339.20 €, në emër të shpenzimeve të procedurës kontestimore, të gjitha këto në afat prej 7 dite nga dorëzimi i aktgjyqimit, nën kërcënimin e përmbarrimit të dhunshëm.

Kundër këtij aktgjykimi e paditura në afat ligjor ka paraqitur ankesë e paditura duke e atakuar aktgjykimin e goditur për shkak të shkeljes të dispozitave të procedurës materiale, vërtetimit të gabuar të gjendjes faktike dhe për shkak të shkeljeve esenciale të procedurës kontestimore, me propozim që gjykata e shkallës së dytë ta aprovojë ankesën e të paditurës Komuna e Lipjanit si të bazuar dhe ta prishë aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Prishtinë –

Dega Lipjan C.nr.378/2014, të datës 04.02.2015 dhe lënda t'i kthehet të njëjtës gjykatë në rigjykim dhe vendosje.

Paditësja nuk ka paraqitur përgjigje në ankesë.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë, pas vlerësimit të pretendimeve ankimore lidhur me aktgjykimin e atakuar, në mbështetje të dispozitës së nenit 194 dhe 195 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), ka gjetur se:

Ankesa e të paditurës, është **e pabazuar**.

Nga shkresat e lëndës rezulton se me datë 25.07.2014, paditësja në gjykatën e shkallës së parë ka paraqitur padi kundër të paditurës për shkak kompensimit të të ardhurave personale me arsye sikurse në padi. E paditura me datë 08.12.2014, ka parashtruar përgjigje në padi me të cilën e ka kontestuar kërkesëpadinë e paditëses duke kërkuar nga gjykata që të veprojë konform dispozitave ligjore të nenit 399 paragrafi 1 dhe 2 të këtij neni dhe padinë dhe kërkesëpadinë e paditësit ta refuzoj si të pabazuar - të pathemeltë.

Gjykata e shkallës së parë duke vepruar sipas padisë së paditëses, pas shqyrtimit dhe administrimit të provave të paraqitura nga palët ndërgjyqëse si dhe vlerësimin e të gjitha shkresave të lëndës, ka nxjerrë aktgjykimin e atakuar C.nr.378/2014, të datës 04.02.2015, me të cilin e ka aprovuar kërkesëpadinë e paditëses L.M., duke vendosur si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar. Në arsyetim të aktgjykimit ka theksuar se nuk është kontestuese fakti se paditësja tek e paditura ka themeluar marrëdhënie pune në kohë të caktuar ashtu siç përcaktohet në kontratën Nr.4-112-813/1468, të datës 01.10.2013 dhe kontratën me Nr.4-112-813/1081, të datës 12.03.2013, nuk është kontestuese as fakti se të njëjtës e paditura i ka mbetur borxh për t'ia paguar pagat prej datës 12.03.2013 deri me 30.06.2013 si dhe prej datës 01.10.2013 deri me 31.08.2014. Gjithashtu nuk është kontestuese fakti se paditësja i ka përmbushë obligimet e veta kontraktuese. Andaj gjykata duke u mbështetur në dispozitat e nenit 55 paragrafi 1 të Ligjit të Punës nr.03/L-212, të shpallur me datë 01.11.2010 dhe nenit 8.1 të Ligjit mbi Marrdhëniet e Detyrimeve (LMD), ka vendosur sikurse në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar. Vendimin mbi shpenzimet e procedurës gjykata e ka nxjerrë duke u bazuar në nenin 452 paragrafi 1 dhe 2 të LPK-së.

Gjykata e Apelit nisur nga kjo gjendje e çështjes vlerëson së qëndrimi dhe përfundimi juridik i gjykatës së shkallës së parë është i drejtë dhe i ligjshëm, pasi që aktgjykimi i atakuar nuk është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2, pika (b), (g), (j), (k) dhe (m) e LPK-së, dhe se e drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë, për të cilat shkaqe Gjykata e Apelit kujdeset sipas detyrës zyrtare në kuptim të dispozitës së nenit 194 të LPK-së.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore për shkeljet që i referohen gjendjes faktike pasi që gjykata e shkallës së parë në procedurën e të provuarit ka administruar provat e paraqitura nga

palët ndërgjyqësore me të cilat ka vërtetuar gjendjen faktike të përshkruar si në arsyetim të aktgjykimit. Në arsyetim të aktgjykimit gjykata e shkallës së parë i është përmbajtur dispozitës së nenit 160 paragrafi 4 i LPK-së, në atë mënyrë që ka përshkruar kërkesat e palëve, faktet që kanë parashtruar palët, provat e propozuara dhe të administruara, si dhe mënyrën se si janë vlerësuar provat e administruara.

Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit, qëndrimi dhe përfundimi juridik i gjykatës së shkallës së parë për themelësinë e kërkesëpadsisë është i drejtë dhe i bazuar, pasi që me dispozitën e nenit 8.1 të LMD-së parashihet se *“pjesmarrësit në marrëdhënien e detyrimit kanë për detyrë ta përmbushin detyrimin e vet dhe janë përgjegjës për përmbushjen e të njëjtit”*. Me nenin 130 paragrafi 1 të LMD-së përcaktohet se *“Kontrata krijon të drejta dhe detyrime për palët kontraktuese.”*, ndërsa me dispozitën e nenit 245 paragrafi 1 parashihet se *“Kreditori në marrëdhënien e detyrimit ka të drejtë që prej debitorit të kërkojë përmbushjen e detyrimit, ndërsa debitori ka për detyrë ta përmbushë atë me ndërgjegje dhe në tërësi, në përputhje me përmbajtjen e tij.”*. Në kuptim të këtyre dispozitave rezulton se gjykata e shkallës së parë me të drejtë e ka gjetur si të themeltë besueshmërinë e kërkesëpadsisë. Ndër të tjera edhe vetë e paditura përgjatë procedurës pranë gjykatës së shkallës së parë, e ka pohuar faktin se për shkak të mungesës së mjeteve financiare nuk kanë qenë në gjendje që këtu paditëses t’ia paguajnë detyrimin e mbetur.

Nga arsyet e cekura Gjykata e Apelit, gjeti së gjykata e shkallës së parë në mënyrë të drejtë dhe të ligjshme ka vendosur në këtë çështje juridike, prandaj në mbështetje të dispozitave nga neni 194 dhe 195 paragrafi 1 pika (d) e lidhur me nenin 200 të LPK-së, u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË

Ac.nr.969/15, me datën 13.08.2018

**Kryetari i kolegjit – Gjyqtari,
Valon Totaj**